



**Ældste Michael John U. Teh**  
De Halvfjerds

## For hvor din skat er

*Hvis vi ikke er opmærksomme, vil vi begynde at jage efter det timelige mere end det åndelige.*

**K**ort tid efter oktoberkonferencen i 2007 fortalte en af brødrene mig, at der ville gå 7 år, før jeg ville få denne oprivende oplevelse igen. Jeg blev lettet og fortalte ham, at jeg vil betragte det som »mine syv år med overflod«. Nuvel, her står jeg. Mine syv år med overflod er gået.

Sidste år i januar fik min elskede Grace og jeg til opgave at besøge medlemmerne i Filippinerne, der var blevet ødelagt på grund af et stort jordskælv og en supertyfon. Vi frydede os, fordi opgaven var svar på vore bønner og et vidnesbyrd om nåden og godheden hos en kærlig Fader i himlen. Det afsluttede vores længsel efter personligt at udtrykke vores kærlighed og omsorg for dem.

De fleste af de medlemmer, som vi mødte, boede stadig i midlertidige husly som telte, kulturcentre og kirkebygninger. De hjem, vi besøgte, havde enten delvist tag eller intet tag. De havde ikke meget til at begynde med, og den smule, de havde, var skyllet bort. Der var mudder og brokker overalt. Men de var fulde af taknemlighed over den hjælp, de fik, og var ved godt mod på trods af deres meget vanskelige situation. Når vi spurgte dem, hvordan de havde det, svarede alle med et rungende: »Vi er ok.« Deres tro på Jesus Kristus gav dem tydeligvis

håb om, at alt nok ville løse sig. Hjem efter hjem, telt efter telt blev søster Teh og jeg undervist af disse trofaste hellige.

I tider med katastrofe eller ulykke har Herren en måde til at få os til at

fokusere og erkende vores prioritering. Lige pludselig betyder alle de materielle ting, som vi har arbejdet så hårdt for at få, ikke noget. Alt, hvad der betyder noget, er vores familie og vores forhold til andre. En sød søster sagde det på denne måde: »Da vandet trak sig tilbage og det var tid til at begynde at rydde op, så jeg rundt i mit hjem og tænkte: »Hold da helt op, jeg har samlet meget skrald i de her mange år.«

Jeg har en mistanke om, at denne søster har fået et bedre perspektiv og fra nu af vil være meget omhyggelig med at beslutte, hvilke ting der er nødvendige, og hvilke hun i virkeligheden kan leve foruden.

Når vi har arbejdet sammen med mange medlemmer i løbet af de



mange år, har vi været glade for at have set en overflod af åndelig styrke. Vi har også set både en overflod eller mangel på materielle ejendele blandt disse trofaste medlemmer.

Af nødvendighed er de fleste af os involveret i at tjene penge og indkøbe nogle af verdens goder for at være i stand til at forsørge vores familie. Det kræver en stor del af vores tid og opmærksomhed. Der er ingen grænser for, hvad denne verden har at tilbyde, så det er afgørende, at vi lærer at anerkende, når vi har nok. Hvis vi ikke er opmærksomme, vil vi begynde at jage efter det timelige mere end det åndelige. Vores jagt efter det åndelige og det evige bliver så sat på stand by, i stedet for den anden vej rundt. Der virker desværre til at være en tendens til at ville have mere og mere og til at eje det nyeste og mest sofistikerede.

Hvordan sikrer vi os, at vi ikke bliver trukket ned ad den vej? Jakob gav dette råd: »Brug derfor ikke penge på det, som ikke er af nogen værdi, ej heller jeres arbejdskraft på det, som ikke kan tilfredsstille. Lyt omhyggeligt til mig, og husk de ord, som jeg har talt; og kom til Israels Hellige, og tag for jer af det, som ikke forgår, ej heller kan blive fordærvet, og lad jeres sjæl fryde sig ved fedme.«<sup>1</sup>

Jeg håber, ingen af os bruger penge på det, som ikke er af nogen værdi, eller arbejder for det, som ikke kan tilfredsstille.

Frelseren underviste i følgende til både jøderne og nefitterne:

»Saml jer ikke skatte på jorden, hvor møl og rust fortærer, og hvor tyve bryder ind og stjæler.

Men saml jer skatte i himlen, hvor hverken møl eller rust fortærer, og hvor tyve ikke bryder ind og stjæler.

For hvor din skat er, dér vil også dit hjerte være.«<sup>2</sup>



Ved en anden lejlighed fortalte Frelseren denne lignelse:

»Der var en rig mand, hvis mark havde givet godt.

Han tænkte ved sig selv: Hvad skal jeg gøre? For jeg har ikke plads til min høst.

Så sagde han: Sådan vil jeg gøre: Jeg river mine lader ned og bygger nogle, som er større, og dér vil jeg samle alt mit kort og alt mit gods.

Og jeg vil sige til mig selv: Så, min ven, du har meget gods liggende, nok til mange år. Slå dig til ro, spis, drik og vær glad!

Men Gud sagde til ham: Din tåbe, i nat kræves dit liv af dig. Hvem skal så have alt det, du har samlet?

Sådan går det den, der samler sig skatte, men ikke er rig hos Gud.«<sup>3</sup>

Præsident Dieter F. Uchtdorf gav følgende råd for ikke så længe siden:

»Vor himmelske Fader ser vores sande potentiale. Han ved noget om os, som vi ikke selv ved. Han tilskynder os i løbet af vores liv til at opfylde målet med vores skabelse, leve et godt liv og vende tilbage til sit nærvær.

Hvorfor ofrer vi så så meget af vores tid og energi på ting, der er så flygtige, så ubetydelige og så overfladiske? Nægter vi at se tåbeligheden i at stræbe efter det trivielle og midlertidige?«<sup>4</sup>

Vi ved alle, at vores liste med jordiske skatte indeholder stolthed, rigdom, materielle ting, magt og menneskers anerkendelse. De fortjener ikke mere tid og opmærksomhed, så jeg vil i stedet fokusere på det, der udgør vore skatte i himlen.

Hvilke skatte i himlen kan vi samle sammen? Som begyndelse vil det være godt for os at få de kristuslignende egenskaber som tro, håb, ydmyghed og næstekærlighed. Vi har gentagne gange fået rådet om at tilsidesætte det naturlige menneske og blive som et barn.<sup>5</sup> Frelserens formaning er, at vi stræber efter at blive fuldkomne som han og vor himmelske Fader.<sup>6</sup>

For det andet er vi nødt til at bruge mere kvalitetstid og arbejde på at styrke vores familie. Trods alt siger vi: »Familien er indstiftet af Gud. Det er den vigtigste enhed for tid og al evighed.«<sup>7</sup>

For det tredje er det at tjene andre et særkende på en sand Kristi discipel. Han sagde: »Alt, hvad I har gjort mod en af disse mine mindste brødre, det har I gjort mod mig.«<sup>8</sup>

For det fjerde er forståelse for Kristi lære og styrkelse af vores vidnesbyrd et arbejde, som bringer sand glæde og tilfredsstillelse. Vi er nødt til konstant at studere Kristi ord, som

de findes i skrifterne, og de levende profeternes ord. »For se, Kristi ord vil fortælle jer alt det, som I skal gøre.«<sup>9</sup>

Må jeg afslutte med historien om en 73-årig enke, som vi mødte på vores rejse til Filippinerne:

Da jordskælvet ramte øen Bohol, styrtede det hus sammen, som hun og hendes afdøde mand havde arbejdet så hårdt på at bygge, og dræbte hendes datter og barnebarn. Nu hvor hun er alene, er hun nødt til at arbejde for at forsørge sig selv. Hun er begyndt at vaske for andre (hvilket hun gør i hånden) og skal gå op og ned af en pæn bakke flere gange om dagen for at hente vand. Da vi besøgte hende, boede hun stadigvæk i et telt.

Her er hendes ord: »Ældste, jeg accepterer alt, som Herren har bedt mig om at gennemgå. Jeg bærer ikke nag. Jeg værdsætter min tempelambefaling og har den under min pude. Vid, at jeg betaler en ærlig tiende på min spæde indkomst fra vasketøjet. Ligegyldigt hvad der sker, vil jeg altid betale tiende.«

Jeg bærer vidnesbyrd om, at vore prioriteter, tilbøjeligheder, tendenser, lyster og passioner har direkte indflydelse på vores evige liv. Lad os altid huske Frelserens ord: »For hvor din skat er, dér vil også dit hjerte være.« Må vores hjerte befinde sig på det rette sted, det er min bøn. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

#### NOTER

1. 2 Ne 9:51.
2. Matt 6:19–21; se også 3 Ne 13:19–21.
3. Luk 12:16–21.
4. Dieter F. Uchtdorf, »Fortrydelse og beslutninger«, *Liahona*, nov. 2012, s. 22–23.
5. Mosi 3:19.
6. Se 3 Ne 12:48.
7. *Håndbog 2: Forvaltning af Kirken*, 2010, 1.1.1.
8. Matt 25:40.
9. 2 Ne 32:3.



Ældste Marcos A. Aidukaitis  
De Halvfjeds

## Hvis I står tilbage i visdom

*Gud vil åbenbare sandheden for dem, der søger efter den som foreskrevet i skrifterne.*

**F**orleden læste min 10-årige søn om menneskets hjerne på internettet.

Han vil gerne være læge, når han bliver stor. Man kan nemt se, at han er meget smartere end mig.

Vi kan godt lide internettet. Derhjemme kommunikerer vi med familie og venner via de sociale medier, e-mail og på andre måder. Mine børn laver mange af deres lektier via internettet.

Uanset hvilket spørgsmål, vi vil have flere oplysninger om, søger vi på det på nettet. På få sekunder har vi en masse materiale. Det er fantastisk.

Internettet giver mange muligheder for at lære. Men Satan ønsker, vi skal være elendige, og han forvrænger tingenes egentlige formål. Han bruger dette storslåede redskab til at fremme tvivl og frygt og ødelægge tro og håb.

Med adgang til så meget på internettet må vi omhyggeligt overveje, hvor kræfterne skal anvendes. Satan kan holde os travlt beskæftigede og aflede og inficere os ved, at vi undersøger oplysninger, hvoraf mange er det rene og skære affald.

Man bør ikke formålsløst gennemrode affald.

Hør denne vejledning, skrifterne kommer med: »Kristi ånd er givet til enhver, så han kan kende godt fra ondt; derfor viser jeg jer, hvordan man skal dømme; for alt, hvad der tilskynder til at gøre godt og formår til at tro på Kristus, udgår ved Kristi gave og kraft; derfor kan I ... vide, at det er af Gud.«<sup>1</sup>

På en meget virkelig måde står vi over for det samme dilemma, som Joseph Smith gjorde som ung. Vi må alt for ofte indse, at vi står tilbage i visdom.

I Guds rige påskønnes og opmuntres der til at søge sandheden, og den undertrykkes eller frygtes på ingen måde. Kirkemedlemmer rådes på det kraftigste til af Herren selv at søge efter kundskab.<sup>2</sup> Han har sagt: »Søg flittigt ... ja, søg visdomsord i de bedste bøger; stræb efter at lære, ja, ved studium og også ved tro.«<sup>3</sup> Men hvordan kan vi genkende sandhed i en verden, der er stadig mere direkte i sine angreb med hensyn til det, der hører Gud til?

Skriften fortæller os hvordan:

For det første kan vi kende sandheden ved at lægge mærke til dens frugter.